

Abstrakt v českém jazyce

V této diplomové práci analyzuji Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení a jeho dopady na insolvenční řízení v členských státech Evropské unie. Nařízení vytváří evropské insolvenční právo, které má za cíl zajištění řádného fungování vnitřního trhu. Vnitřní trh vyžaduje rychlá a účinná mezinárodní insolvenční řízení s cílem zajistit ochranu věřitelům. Věnuji se interpretacím principu modifikované univerzality, rozhodného práva *Lex fori concursus*, uznávání rozhodnutí v insolvenčním řízení, a vzájemné spolupráci správců podstaty působících v různých členských státech. Zároveň zkoumám zahajování hlavního insolvenčního řízení ve vztahu k centru hlavních zájmů dlužníka a zahajování vedlejšího insolvenčního řízení ve vztahu k provozovně dlužníka, ve které vykonává nikoli přechodnou hospodářskou činnost za pomoci lidských a materiálních zdrojů. Popisuji závazný výklad podle judikatury Soudního dvora Evropské unie vyplývající například z rozsudku ze dne 2. května 2006 ve věci C-341/04, *Eurofood IFSC Ltd.*, kterým Soudní dvůr vykládá články 1, 2, 3 a 16 Nařízení, a z rozsudku ze dne 21. ledna 2010 ve věci C-444/07, *MG Probud Gdynia sp. z o.o.*, kterým vykládá články 3, 4, 16, 17 a 25 Nařízení. Zároveň popisuji, jak tato úprava navazuje na české insolvenční právo (Zákon č. 182/2006 Sb.). V závěru diplomové práce identifikuji oblasti další analýzy, jedná se například o *forum shopping*, tj. snahu účastníků převádět majetek a soudní řízení z jednoho členského státu do druhého, a o použití Nařízení jednotlivými aktéry insolvenčního řízení ve vztahu k určení centra hlavního zájmu dlužníka. Princip vzájemné důvěry je zásadní oblastí, kterou ve své diplomové práci také zabývám; jedná se o princip zakotvený v Nařízení ve smyslu automatického uznávání soudních rozhodnutí soudy v členských státech.